

kriminelle Sager blive, hvor de høre hjemme, det vil sige, ved de fire kriminelle Kamre, saa bortfalder Halvheden, og saa er der ikke Tale om Andet end at bringe de Grundsætninger, som den ærede Rigsdagsmand antydede, til Anvendelse med Hensyn til offentlige Politifager. Høver man saaledes paa denne Maade Frugten for kun at gennemføre en Halvhed, saa er jeg overbevist om, at netop Gjennemførelsen af Principet med Hensyn til de offentlige Politifager vil bære saa gode Frugter, at man derigjennem paa en meget gavnlig Maade vil forberede den store Reform.

S. Sage: Jeg tør maaskee bede den høitærede Justitsminister sammenligne sit eget i Folkethinget forelagte Lovudkast om Behandlingen af offentlige Politifager, der er en Deel af Rævningsudkastet, med den Behandling, som der vil blive Spørgsmaal om efter dette Udcast, og jeg troer da, at han vil give mig fuldstændig Ret deri, at ved dette Lovudkast kan Reformen ikke siges at være fuldstændig gennemført. Det være ikke sagt som nogen Bebreidelse fra min Side; den høitærede Justitsminister har gjort det Bedste, som under de nærværende Forhold kunde gøres; men sammenligner man de to Lovudkast og undersøger, om det virkelig er muligt ved denne Lov at gennemføre Reformen fuldstændigt, selv om man holder sig strengt til offentlige Politifager alene, saa vil man komme til den Overbeviisning, at det ikke er muligt.

J. M. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (S. Sage) rettede før en temmelig stærk Modsigelse mod mig, fordi jeg havde antydet, hvad der var Folkets Mening i denne Sag, men jeg kan ikke lade mig paavirke af en saadan Modsigelse. Det er Befolkningen, som har sat os her, ikke for at være dens Herre, men dens Organ, og det er derfor i sin Orden, at enhver af os, som finder sig foranlediget til at udtale, hvad Befolkningen vil eller ikke vil i et givet Tilfælde, er i sin fulde Ret. Den ærede Rigs-

dagsmand kan sige, at efter hans Rensskab til Befolkningen har jeg Uret, og at den dommer det Modsatte af, hvad jeg anfører, men naar han benægter min Ret til at yttre, hvad Befolkningens Mening er, saa kan jeg ikke tage noget som helst Hensyn til en saadan Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand, idet jeg ønsker, at den Tid aldrig maa komme, da Folkethinget ikke kan taale at høre, hvad der udtales som Befolkningens Mening. Naar den ærede Rigsdagsmand forøvrigt kom til paa en for mig ganske ubegribelig Maade at tale om, hvad der har bevæget os, der vare med i Udvalget ijsor, til at gjøre Modstand mod den foreliggende Lov, saa kan jeg henholde mig til, hvad min ærede Nabo til Venstre (Ville) har sagt i denne Henseende; men det forekommer mig tillige, at den ærede Rigsdagsmand ikke har havt nogen som helst Grund til her at tale om „at bære over“. Her er slet ikke Spørgsmaal om at bære over; forsaavidt den foreliggende Lov efter vor Mening er antagelig, skulle vi tage den, om vi end vare nok saa misfornøiede med Fremgangsmaaden i det andet Thing, men det, som bevæger os til at modsætte os den, er netop den Skikkelse, hvori den nu fremtræder. Bort allerhøieste Duffe er jo at gaae med det andet Thing i enhver enkelt Sag; men Ingen kan dog bebreide os, at Lovforslaget er kommet til os i en saadan Skikkelse, at vi ikke kunne tage imod det. Den ærede Rigsdagsmand siger: Hvorfor da ikke behandle Sagen roligt? Men det er jo netop det, vi gjøre, vi behandle den ganske roligt, og den ærede Rigsdagsmands Formaning om, „at vi skulle være rolige og bære over“, ere derfor paa urette Sted. Hvad der er Halvt i Lovudkastet, er netop det, som hverken den ærede Minister eller vi ville have ind deri, medens det, som bliver tilbage, naar vi tage dette bort, ikke er noget Halvt; tværtimod, det er en god, heldig og ønskelig Forandring i disse Forhold fra, hvad der nu bestaaer, og det er blevet saa klart fremstillet af den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), at det undrer mig, at man har kunnet overse det. Jeg gjen-